

# ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ

## БЮЛЕТЕНЬ

Офіційний орган м. Олександрії та району.

Рік видання 2, ч. 65 (89).

Субота, 14 листопада

1942 р.

Ціна 1 грб.

### Др. Гебельс

### „Перед пробою“

БЕРЛІН.—У відомому німецькому тижневику «Дас Райх» помістив райхсміністр др. Гебельс передову статтю під заголовком «Перед пробою». Міністр виходить при тому зі ствердження, що теперішній стан війни має дуже велику подібність зі станом боротьби за внутрішню владу в Німеччині десь в другій половині 1932 року. Також положення зовнішніх ворогів Райху є сьогодні таке саме, як положення колишніх противників націонал-соціалізму всередині Німеччини. «Треба лише, зазначив міністр, так як і тоді, поставити перед собою питання, що сталося б, коли б вони перемогли, щоб знати, що вони не можуть перемогти. Бо вони єднаються не для якоїсь позитивної, лише для негативної цілі. Спільним для них є лише ненависть і бажання знищити націонал-соціалістичний Райх і німецький нарід, а також заприязнені з ним держави.

А поза тим, однак, плачуть вони лише шляхетний намір взаємно себе піднести і то власне в цей спосіб, що Рузвельт хотів би здобути для ЗДА британську імперію, Черчіль задержати і розбудувати англійську морську перевагу на кошт ЗДА, а Сталін перетворити цілу земну кулю в кермований з Москви більшовицький колектив». Також і в другій половині 1932 р., заявив др. Гебельс, противників націонал-соціалізму єднала лише їхня ненависть і бажання знищити, хоча вони мали цілком протилежні погляди на те, що має після того статися. «Зліпок сили, про яку політичний невіглас мусив припускати, що її ніколи не можна буде перемогти, і, однак, вона впала під ударами революційного руху, кермованого одним проводом».

Др. Гебельс вказує опісля на те, що німецький нарід вже під час минулої світової війни приступив до того, щоб виграти завзяту та тяжку боротьбу за свій щоденний хліб, що, однак, тоді мусило не вдатися, бо ця боротьба не була політично приготована, і тому німецький нарід не міг її зрозуміти. Також тоді—ніше міністр—свідли ми в розпаленому кітлі і мали лише вибір або перелетітися назовні, або вибухнути всередині. В наслідок трагічного рішення з 9 листопада 1918 року ви-

рали ми найперше внутрішній вибух замість зовнішнього розширення, яке було цього наслідком, не знав кожен. Внутрішньому вибухові не було більше кінця, бо він, в наслідок великого тиснення на котел, отримував постійно нову поживу для себе.

Теперішній наш удар назовні мусить вдатися і вдасться. Він так широко продуманий і розпочатий з такими велетенськими засобами, що представляє собою одинокий в тому році ризикований виступ. Наша генерація, отже, несе відповідальність за те і то перед цілою нашою історичною минувиною, як і перед цілою історичною будуччиною. Доля посадила нас на коня, тепер ми мусимо їхати. Проводячи далі своє порівняння сучасного стану війни з боротьбою за внутрішню владу в Німеччині, ніше др. Гебельс далі: «Боротьба, яку ми почали перед 20 роками в комуністичних кварталах великих міст, загорілася тепер знову в континентальному розмірі. Знов збираються біля серпа і молота всі слабовиті міщанські елементи, які не можуть більше стояти на власних ногах і тому шукають охорони та помочі у свого найстрашнішого ворога. Ми прийняли знов заповіджену нам стару суперечку. Про цю боротьбу гігантів будуть співати та складати балади багато століть після того. Але ми мусимо її перебороти і переможно витримати. На Сході рішастся доля нашого континенту».

Міністр кінчив свою статтю такими словами: «Закон вічного вмирання і народжування стоїть знов над нашим народом. Він мусить знайти своє сповнення. Там, де життя показує свою найстрашнішу суворість, переважно тоді вже воно близьке до того, щоб виявити свої вічні цінності. Воно страшне лише для того, хто його не розуміє. Воно проходить через болі та щастя людей свій шлях до удосконалення народів, які лише в ньому дозрівають до свого вершка. Війна є останньою пробою до цього. Ми поставлені сьогодні перед пробою. Шлях, який лежить за нами, має більше каміння і колючок, як цей шлях, що перед нами. Коли ми вийдемо на вершок, тоді поглянемо далеко на край і всюди побачимо землю, яка належить до нас».

### Большевицький опір біля Сталінграду зломаний у вирішних пунктах

БЕРЛІН.—Німецька авіація, підтримуючи операції військ, продовжувала 1.11. сильними з'єднаннями бойових та стрімкоспадних літаків свої винищуючі нальоти на північну частину Сталінграду. Сотні розривних бомб вибухнули в укріплених промислових спорудах та зломали большевицький опір у вирішних пунктах. Ескадри стрімкоспадних літаків задержували вогонь усталених на східному березі Волги тяжких ворожих батарей мортирів та поціленнями бомб вивели багато з них з ладу.

Також 1.11. не допущено советської авіації до розвинення будьяких операцій. Уже далеко у ворожому заплілі заатакували німецькі винищувачі большевицькі з'єднання та збили згідно з дотеперішніми повідомленнями 22 ворожі літаки. В тому самому часі пильнували сильні з'єднання бойових літаків советський транспортний рух на залізничних лініях та на долішній Волзі. Бойові літаки заатакували 12 поїздів, якими ворог хотів довести на фронт під Сталінградом нові війська, амуніцію та іншу зброю і так тяжко їх ушкодили, що дальший транспорт на майже щоденно нищених залізничних лініях був неможливий. Большевики мусили висадити в повітря багато навантажених товарних вагонів, щоб прояснити знову важні лінії постачання.

### Велика англійська облава на ірландських націоналістів у Бельфасті

ЖЕНЕВА.—Британська поліція в Бельфасті перевела знову, як повідомляє «Нюз Кроікл», велику облаву на терені цілого міста для арештування ірландських націоналістів. Ціле місто окружено густим кордоном поліції і затримувано та перешукувано всі авта, що в'їжджали, або виїжджали з міста. Під час цієї облави задержано так багато осіб, що треба було стягнути багато омнібусів, щоб перетранспортувати арештованих.

### Зростаючі труднощі постачання також в Єгипті

СТАМБУЛ.—З Єгипту надходять щораз більші нарікання на стан постачання. Далі триває брак олії та зростають ціни. Рису не можна на ринку купити, а в побічній продажі ціна його зросла до великих розмірів. Видача цукру треба було зменшити на 20 проц.

### У світлі подій

У районі Туансе у місцевих наступках німецьких та італійських частин відкинено ворога з його позицій. У завзятому бою оточено та знищено одну бойову частину, в іншому місці занято одну сильно обсажену ворожою базу. На схід від Алагіру власний наступ при відсічі сильних протинаступів здобув нові простори.

На Донському фронті німецькі та румунські повітряні воєнні сили продовжували свої атаки на військові позиції. Італійські частини не допустили до одної спроби ворога переміститись.

У районі Марса Матрук німецькі бойові літаки знищили досить багато британських панцерників та колон тягаревих авт. Одне німецьке з'єднання під керівництвом генералмайора Рамке, яке було відрізано у трьохденних боях, нанесло ворогові великих втрат, здобуло велике число автомашин, при помочі яких з'єдналося з головними силами.

З'єднання німецьких та італійських бойових літаків від дня 6 листопада під час дня та ночі налітали на американсько-британські одиниці флоту та на транспорти війська на водних просторах на північ від Алжи-

ру. Згідно з одержаними досі звідомленнями, поцілено бомбами тяжкого калібру шість одиниць воєнного мореплавства і чотири воєнні кораблі. Один німецький підводний човен у Західній частині Середземного моря поцілів торпедами один британський крейсер класу Ландер.

Біля бережжя Каналу мисливські літаки збили без власних втрат зі змішаного британського з'єднання 12 літаків, між ними два чотирьохмоторні бомбардувальники. Сім інших літаків втратив ворог під час окремих нальотів в приморській околиці Франкфурту та над Німецькою затокою.

У боротьбі проти забезпечених конвоїв та проти окремих пароплавів німецькі підводні човни мали надалі успіх. Вони затопили у північному Атлантику, у Карабському морі, біля Тринідаду, у Гвінейській затоці та на водних просторах Банштадту 16 ворожих торговельних кораблів в 103000 рбт. Два інші торпедовано та тяжко пошкоджено. Вантаж багатьох кораблів був призначений для американських етапів на африканській землі і складався з частин літаків, амуніції та іншого воєнного приладдя.

### Значення Алагіру

БЕРЛІН.—Алагір з приблизно 5000 мешканцями, центр району автономної Осетинської республіки, розташований приблизно 50 км. на захід від Орджонікідзе на кінцевому пункті бічної залізниці до великої залізничної лінії Ростов-Грозний. Хоч дуже пригожа земля для садівництва та городництва забезпечувала б промислове використання тих галузей господарства, місто уявляє собою картину насильної індустріалізації. Декілька малих заводів збросового промислу, одна фабрика амуніції, хемічна фабрика та алюмінієвий завод—це найважливіші заводи, біля яких декілька тартаків та підприємств мають тільки місцеве значення.

На південь від Алагіру, у Мізурі, перебудовано будинки колишньої фортеці, які в 1850 році вибудовано, як базу для бою з населенням, та переробляється в них тепер срібну, олів'яну та цинкову руду. Великі наклади оліва знаходяться також біля Садону та в Бурові. Як ДНБ довідується, зайняття Алагіру є важне через те, що воно перериває стару, довгу на 293 км. осетинську стратегічну дорогу, яка у центральному

Кавказі уявляє собою одинокий перехід через гірський масив. Усі інші переходи провалять також лише через спіги та льодові поля. З Алагіру переходить прохідна дорога через Ардон, а звідси через багато мостів і глибокими провалами з гарячими сірчаними та мінеральними джерелами до переходу Мамісон.

З цього підвищення висотою майже в 3 000 метрів опускається дорога багатьма закрутами до Кутаїсу та веде далі до Поті і Батуму. З Алагіру веде поперечна дорога до грузинського стратегічного шляху, яка з Орджонікідзе перетинає східний Кавказ. Господарський рух через Кавказ ішов головню залізничними та надбережними шляхами і суднами, бо так осетинська, як і грузинська стратегічна дорога не є через цілий рік забезпечені від снігу, не зважаючи на поспішно переведені поліпшуючі роботи. Великого значення набрали вони щойно від початку німецького наступу на Кавказ, бо вони є одинокими перехідними дорогами, якими можна було постачати большевиків, що боролися в околиці Нальчик—Орджонікідзе—Грозний.



## Промова крайового сільськогосподарського провідника Кернера перед керівниками управління державних господарств

КНІВ.—В головному управлінні державних господарств в Києві, яке є Головним Відділом товариства для сільського загосподарення України, відбулася 30 і 31 жовтня цього року нарада керівників управління державних господарств при Райхскомісаріаті, а також керівників, що знаходяться в заїллі армії. На цій нараді крайовий сільськогосподарський провідник Кернер, керівник Головного Відділу прохачування та сільського господарства при Райхскомісаріаті України, в основних висновках окреслив завдання державних господарств України та працю німецьких сільськогосподарських керівників в цій діяльності їхніх завдань.

Вслід за німецьким мечем, який звільнив ці землі від большевиків, прийшов німецький ландвірт, щоби працюю на цих звільнених просторах допомогти забезпечити прохачуванням німецький наїд. При тому большевицькі совхозы, а сьогоднішні державні господарства, було перебрано в особливо занедбаному стані, так що завдання сільськогосподарських керівників, які працюють в управлінні державних господарств, були надзвичайно тяжкі. Проте вони енергично взялися до цих завдань і виконують їх, коли ті керівники державних господарств будуть чути повірниками цієї землі і тут також в своїй праці будуть придержуватися якнайвищої засади товариської співпраці всіх німців між собою.

Бо управління державних господарств—це не є витвори самі для себе, це лише галузь сільськогосподарського управління, яке з другого боку мусить передусім керувати та опікуватися громадськими господарствами та хліборобськими спілками. Однак, тоді, як ці форми господарювання землю є у великій мірі узалежнені від співпраці населення, державні господарства мусять остатися міцно в німецьких руках. В короткому часі вони будуть зовсім інакше zorganizовані, а саме, вони будуть розбудовані за наймодернішими зразками добре загосподарених німецьких господарств.

Виголошені на нараді доклади керівників управління державних господарств з генеральних округ та з теренів віртшафтекоманд уможливили крайовому сільськогосподарському провідникові Кернерові ствердити, що він дуже задоволений з початків будови державних господарств. Тому він дякує всім працівникам в брутнатому або сірому одягові за їхню невтомну працю. В майбутньому одним із важливих завдань буде зразковий підхід не лише

до самих державних господарств, але також до людей, які в них працюють. Українські сільськогосподарські робітники мусять бути горді з того, що можуть працювати в державних господарствах. Найрізномірніші зразкові урядження прив'язують робітників до землі та поможуть привчити їх до радісної співпраці. В такому зміслі він бажає управлінню державних господарств дальших успіхів у праці.

На початку наради керівник головного управління державних господарств, сотник Шіргольц, подав загальний огляд праці, яку виконано дотепер. В Україні є тепер під німецьким державним управлінням в загальному 1493 господарств на 3245000 гектарів. Частина цих господарств має свої особливі завдання. Вони займаються розбудовою плекання худоби, плекання та ушляхетнення наїння, а також садівництвом та городництвом. Стан їхній був при перебранні дуже поганий, тому що большевики знищили або вивезли більшу частину мертвого та живого інвентаря. Тому треба було притягнути до будови багато більше людських робочих сил, чим це було під большевиками, які у великій мірі працювали при допомозі тракторів. Однак, через виміну працюючих сил між господарствами у великій мірі розв'язано питання посиленої праці, а при допомозі знаряддя та машин, що їх привезено з Німеччини, вдалося також досягнути цього року відносно добрих жнив та через довіз худоби поліпшити расу худоби.

Дальші поодинокі доклади керівників управління державних господарств з генеральних округ та теренів віртшафтекоманд унаочнювали успіх німецьких сільськогосподарських керівників. При тому розв'язано існуючі господарські питання, обговорено наслідки молотіння, зужиття збору, посилення праці, осінні посіви та розміри осінньої оранки, що її треба виконати цієї осені. Розв'язано також питання забезпечення знаряддям та машинами, впорядкування будинків та опіки над допоміжними господарствами.

Потім, з доручення крайового сільськогосподарського провідника Кернера, др. Зоммеркамм передав др. Скупінові воєнний хрест заслуги, яким його відзначив Фюрер. В дальшому Шіргольц подякував співпрацівникам управління державних господарств за дотеперішню працю та ще раз підкреслив особливу потребу добре господарити в державних господарствах для добра цілості сільського господарства в Україні.

## Нові філії Господарського Банку

КНІВ.—Обсяг діляння Господарського Банку в Києві поширився на округи Бориспіль і Переяслав. В цих округах засновано 5 філій, а саме: в Борисполі, Броварах, Барішевці,

Березені та Переяславі, так що тепер будуть урядувати 14 філій, до яких в найкоротшому часі буде додано ще кілька філій в місті Києві.

## Американський журналіст про положення цивільного населення у Советському союзі

СТОКГОЛЬМ.—Один американський журналіст подає цікаві інформації про положення цивільного населення у Советському Союзі. Він прибув із Індії, відвідавши Іран та Ірак, і описує найперше своє враження з портового міста Баку. «На вулицях бачив я лише де-не-де людей. Вулиці виглядали, немов вимерлі, лише де-не-де старі чоловіки та жінки, або пара дітей, де не де ранені вояки.

Ціле місто робило враження, немов вимерло. Всі крамниці були замкнені. «Такий самий виг-

ляд мали всі інші міста Советського Союзу, в яких він побував. Всюди «враження цілковитого занушення, браку людей», або, як висловлюється цей журналіст, «смерті». Це саме відноситься також до Куйбишева, урядового осідку советського уряду. Також і там замкнені крамниці і на вулицях не видно людей. З настанням сумерків, оповідає журналіст, в Куйбишеві і в інших советських містах забороняється виходити на вулицю.

## Найновіший стан виборів до американського парламенту

АМСТЕРДАМ.—Британська служба звідомлень подає наступні наслідки найновіших виборів до парламенту ЗДА: демократи 139 місць, республіканці 141 місце, при чому республіканці дотепер здобули 22 місця більше, як перед тим. 124 місця ще не вирішені. При виборах до сенату—повідомляє британська служба звідомлень далі—вибрано республіканців у 18, а демократів у 16 державах. Це означає, що республіканці здобули дотепер 9 місць. Республіканець Болдвін переміг Гекелі в Нью-Йорку в змаганні за місце в парламенті. Серед визна-

чних представників «Нью-Діль», яких переможено при виборах до сенату, знаходиться Норріс з Небраски, Браун з Мічиген, Сметерс з Нью-Джерсі, Геррінг, Джонсон з Колорадо й інші. Багатьох споміж республіканців, які перемогли при виборах, окреслюється, як додас британська служба звідомлень, як «ізоляціоністів». Типовим представником тих ізоляціоністів є республіканець Брукс, який при своєму виборі до сенату одержав 150 000 голосів супроти 20 000 голосів, які він одержав, коли його вибирали в 1940 році.

## Лондонський театральний парламент закінчився

ЖЕНЕВА.—Парламентарний кореспондент «Експейндж Телеграф» повідомляє, що обидві палати лондонського парламенту відстрочили на короткий час сесію. Нове скликання парла-

менту буде мати форму нової сесії, яку буде відкрито троповою промовою, а по ній відбудеться загальні дебати про воєнні положення.

В. Стефанік

## ОЗИМИНА

РІВНЕ.—По селі сотається, пливе тоненькими струмками, розпадається на маїніські крапельки один голос: осінній сільський звук. Обіймає він село і поле, і небо, і сонце. Протяжна, тужлива пісня вилюскується по зораних нивах, шелестить зів'язлими межами, ховається по чорних плотах і падає разом з листям на землю. Ціле село співає, білі хати сміються несміливо, вікна ссуть сонце.

На однім городі зеленіється латка озимого жита, а коло нього на кожусі лежить білий, як молоко, мужик. Старий дуже, з померзлим очима. Коло кожуха його паличка лежить, також дуже давня, бо кавулька геть долоною витерта. Сонце гріє йому просто в лице, якби його лише мало на землі.

Старий так заслухався в осінню пісню, що сам пачить, як дитина. Він говорить, а горіх раз-по-раз кидає на нього широке своє листя. Білі мотилі граються над ним, кортять їх сісти на біле дідове волосся. Але він піс, говорить, а сусідські когути того чують і за ним потягають.

Свариться зі своєю смертю. —Мені тебе не треба,—пачить він до сонця:—не зашкірюйся до мене, бо задурно. Мені треба дучі та штири дощі.

Шкода твого труду, ти найди собі молодого якого, а мені пішли її, бо забула сука за діда...

—Добрий косарь, нема що казати! Колос дійшов, похилився, землю цілує, вже почорнів, а косарь чекає! Та чого? Гадас, що піду ще данувати?! Я своє вже відбуд, я контетний, мені нічого не бракне. Озми собі пушку того духу та й пусти з-за стола,—я контетний.

—А може де є війна, та вона там запобігає, бо там молоді гине таке, що лишень цілуй. А тут що найде коло мене,—пусту коробку! Ти не пхайся межі молодих, а бери те, що до твого писка. Молодий хай гадзус, хай він діти до розуму приведе, він тобі не втече. а хоть він у війні, а ти його не руш! Збирай у яму того, що до ями.

—Оні руки,—підіймає руку близько до очей:—ну з чим тут бути? Таке старе шкурате, що постоло тогідного не полатаєш! Що ти пісю рукою годен удіяти? Чекай, не белькоти, як говорю. А м'ясо де? Ніби я ззів? Я його не кусав, а як м'ясо смакувало, то хай посмакус і кістку. Доїдай, було не зачинати...

—А як я руки маю, то я собі йду у свою дорогу, а моя

## Місцева

### Хроніка

З дозволу пана Гебітскомісара, 7.ХІ в Олександрії відкрилась церква евангельських християн-баптистів. 7-8 листопада в ній відправлялась служба Божа за участю двох проповідників з Кіровограда.

Церква ця міститься на Базарному майдані, і служба Божа та проповідь у ній відбуваються по неділях з 10 год. ранку і з 4 год. вечора, а також у середу й суботу щотижня з 5 год. вечора.

## ОБ'ЯВА

Доводиться до відома всіх родичів, члени яких знаходяться по вербовці на роботі у Великонімеччині, що їм надається можливість послати зимовий одяг посилкою, вагою не більше 30-40 кгр., добре впакованою в мішки, з чіткою адресою. Виготовлену посилку треба здати не пізніше 25. ХІ. 42 року до Олександрійської Бірні Праці по Вонзальній вулиці № 56, звідкіль буде надіслано по зазначеній адресі.

Голова Олександрійської Райуправи П. Герцен  
12. ХІ. 1942 р.

дорога, аді, стома столками дожитись по полю. І барабульку виконаю, я кукурудзок підійму, я борозенку лицем до сонца оберну, я зеренце носію, —я все з руками зроблю! А без рук я—дурень, коли масш знати! То не штука зробити з чоловіка ніщо та й піти собі на зломану голову! Ні, васпані, бер на плечі та й покладь на місце там, де мені лежить с.

На озимині з'являються кури і насуться.

—А—уш, бо поб'ю на капусту! Ти не дивись, що я старий, але ще такого звіря зможу. Не масш що їсти на подвір'ю?

Встає, спирається на палицю і йде на озимину.

—Файне, зелене, а вона туту псує... Земля все молода, вона —як дівка, свято є,—то вбереться, будній день,—то вона по-буденному вбрана, а все дівочить—відколи світа та сонця.

Сідає серед зеленої озимини, підпирившись палицею і мовчить. Він мовчить, а село сумно докола нього співає, а верби кидають у нього зісхлим листям...

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО:  
Друкарня і редакція, Олександрія,  
Управська, 57. Завдрукарнею  
К. Юрченко. Відповідальний редактор О. фон-Зорг.

Тепер діє преїскурант № 1.